

Hoofdstuk 37

Lieve kleinkinderen,

‘Ik ben de baas!’

‘Nee, ik ben de baas!’

‘Jij speelt gemeen. Ik wil niet langer met jou spelen.’

‘Jij moet altijd jouw zin hebben.’

‘Het is niet leuk, hoor, wat jij tegen mij zegt.’

‘En ik zeg het lekker tegen mijn vader en dan krijg jij straf!’

Ja, lieve kleinkinderen, hoe vaak hebben jullie dit al meegemaakt? Ruzies om wie de beste, de sterkte, de belangrijkste is?

Het is erg, maar dit soort ruzies gebeuren ook bij volwassen mensen. Niet alleen op scholen wordt er gepest. Dat gebeurt zelfs nog in bejaardentehuizen.

Ook de leerlingen van Jezus maakten onderling ruzie, wie van hen wel de belangrijkste was. Lees hoofdstuk 37 maar.

Hoofdstuk 37 - De BELANGRIJKSTE in het Koninkrijk van Jezus.

Mattheüs 18 : 1 - 11

Op de terugweg vanuit het buitenland naar Kapernaüm, maakten een paar leerlingen van Jezus onder elkaar ruzie over de vraag wie van hen de belangrijkste persoon zou worden in het Koninkrijk dat Jezus binnenkort zou stichten. Ze konden het onderling niet eens worden wie van hen dan de belangrijkste zou zijn. Er waren zelfs harde woorden gevallen met als gevolg: hete hoofden en koele harten. Ze waren blij dat Jezus hen niet gehoord had. Dan hadden ze zich geschaamd. Maar toch....

Eenmaal in Kapernaüm aangekomen bleek dat Jezus toch wel wist wat er onderweg voorgevallen was.

Onverwachts vroeg Jezus hun: ‘Waar hadden jullie het onderweg toch zo druk over?’

De discipelen kregen een kleur en durfden niets te zeggen. Nu Jezus voor hen stond en hen zo ernstig aankeek, nu leek de vraag waar zij zo heftig over geredetwist hadden, helemaal niet belangrijk meer.

Jezus riep ook zijn andere leerlingen erbij en toen ze alle twaalf er waren ging Jezus zitten en begon hen te leren.

‘Jullie wilden weten wie de belangrijkste in mijn Koninkrijk wordt? Dan geef ik jullie het volgende antwoord: Als iemand de eerste persoon wil worden, dan moet hij de allerlaatste willen zijn en een dienaar van allemaal.’

Net toen Jezus deze woorden gezegd had kwam er een klein jongetje de kamer binnen. Hij zocht naar een stukje speelgoed dat hij kwijt was. De Here Jezus riep dat kleine jongetje bij zich, sloeg zijn armen om hem heen en trok hem op schoot.

Ook de kinderen tellen bij Mij voor de volle honderd procent mee.

Jezus keek zijn leerlingen aan en zei: ‘Weet heel zeker, als jullie je niet veranderen en worden zoals dit kleine jongetje, dan komen jullie niet eens in het Koninkrijk der Hemelen. Wie zichzelf zo onbelangrijk maakt als dit kleine jongetje, die is de belangrijkste in Gods Nieuwe Wereld.’

De discipelen bogen hun hoofd. Ze begrepen heel goed dat ze verkeerd waren geweest. Stuk voor stuk leden ze aan grootheidswaanzin. Stiekem droomden ze van eer en heerlijkheid. Na deze woorden van Jezus beseften ze dat ze zich moesten bekeren van hun hoogmoed.

Wie Jezus wil volgen moet juist afhankelijk zijn, zoals dat kleine jongetje. Daar stond hij, verlegen en zijn donker koppie tegen Jezus’ witte mantel. En zoals deze kleine kleuter, zo moest ook hun houding zijn naar Jezus toe.

Ze begrepen nu dat het niet juist was dat zij een hoge positie in Jezus’ Rijk wilden hebben. En ze hadden onderling ruzie gemaakt omdat ze allemaal dachten dat ze daar recht op hadden. Het was eerder een wonder dat Jezus hen in zijn Koninkrijk een plekje wilde geven. Op deze manier hadden ze het nooit eerder gezien. Het zou niet gemakkelijk zijn, maar toch zou het moeten. En als Jezus hen wilde helpen, dan kon het ....

En weer keek Jezus naar dat kleine jongetje, naar dat kleine kleutertje. Het stond er zo klein tussen al die grote mannen. Ernstig sprak Jezus: ‘Denk niet dat in mijn Koninkrijk alleen de volwassenen belangrijk zijn. Ook de kinderen tellen

voor de volle honderd procent mee. En ik zeg jullie, wie in mijn Naam één van deze kleintjes in huis neemt en hem verzorgt, die ontvangt Mijzelf.

Maar wanneer iemand één van deze kinderen die in Mij geloven, kwaad doet, die zal van God een zware straf krijgen.

Een heel enkele keer gebeurt het dat iemand iets vreselijks gedaan heeft. De rechter hier op deze wereld veroordeelt hem dan tot de doodstraf. Deze misdadiger krijgt dan een molensteen om zijn hals en wordt in het diepe water van de zee gegooid zodat hij verdrinkt. Zelfs iemand die zo iets ergs gedaan heeft en zo zwaar gestraft wordt, kan bij God vergeving krijgen, als hij spijt heeft van het erge dat hij gedaan heeft.

Maar wie deze kleine kinderen, die in Mij geloven, kwaad doet, die persoon krijgt van God een zware straf.

Denk erom dat jullie niet één van deze kleintjes veracht. Want als God in de hemel zijn engelen opdracht geeft om op hen te passen, hoe zou Hij die mensen niet straffen, die op deze wereld zijn gelovige kinderen kwaad doen?

Jezus zei tegen leerlingen: 'Past later goed op de kinderen die aan jullie toevertrouwd worden en zorgt voor hen, zoals een herder dat doet voor zijn schapen. Mijn Vader wil niet dat door jullie schuld één van deze kleintjes verloren zal gaan.'

Ook deze woorden van Jezus begrepen de discipelen niet direct. Vaders en moeders moeten hun kinderen al heel jong vertellen wie Jezus is, de belangrijkste Persoon voor ieder kind en ook voor alle volwassen mensen.

Later, veel later, toen de Here Jezus al lang niet meer op deze wereld was en de gemeente van Christus vervolgd werd en zelfs kinderen moesten lijden en in de gevangenis werden gestopt, ja toen hebben de volgelingen van Jezus deze woorden beter begrepen.

